

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑ-ΜΟΥΚ

τό ταξίδι από τη Ρώμη στη Νεάπολη, εγγώρισα μέσα στο βαγόνι ένα Καπουκίνο κοσμοπολίτη, που γύριζε ως Ιεραπόστολος την 'Αφρική, την 'Ασία, την 'Αμερική. Συνέπεσε τη στιγμή που τον εγγώρισα να διαβάξη μιὰ συλλογή διηγημάτων μου. Όταν του είπα ότι εγώ τὰ έχω γράψη, μου είπε. "Αν θέλετε, μπορώ νὰ σὰς

δώσω ένα πολύ νόστιμο θέμα γιὰ διήγημα.

Κεὶ μου διηγήθηκε αὐτὴ τὴν ἱστορία :

— Στὰ 1879 βρισκόμουν στους Μπαττάχ, μιὰ φυλὴ τῆς κεντρικῆς 'Αφρικῆς. Ἀπὸ ἐκατίηρα στὴ χριστιανικὴ πίστι μερικὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀγίους, πὺν εἶπε καὶ ἀνθρωποφάγοι, μιὰ μέρα ἔστειλε καὶ μ' ἐκάλεσε ὁ Κάλια-Μουκ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν, πὺν ἐπιθυμοῦσε νὰ μὲ γνωρίσῃ. Με ὑπεδέχθη στὸ καλὺβι του, ὅπου ἐκάθητο ἀνάμεσα σὲ τέσσαρες γυναῖκες, τὰς τέσσαρας συζύγους του, ὅλες ἀσχημὲς στὸ πρόσωπο, ἀλλὰ νέες καὶ μὲ ὄμορφο κορμί.

— Ἐπήγησέ μου, λευκὲ, τὴ σοφία σου, μου εἶπε.

— Τὴ σοφία μου ; καὶ ποιὸς σοῦ εἶπε πὺς εἶω σοφία ;

— Μ' ἐβεβαίωσαν ὅτι διαβάξεις στὸ μέλλον τὼν ἀνθρώπων.

— Ἐγὼ, ὄχι. Εἶμαι ἕνας ἀδύνατος ἀνθρώπος πὺν ἡ μὴν μου δύναμις εἶνε αὐτό : Καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ σταυρὸ πὺν φοροῦσε στὸ λαιμό.

— Τότε πὺς εἶχες τὴ δύναμη νὰ πλανέψῃς τὴν πιδ ὄμορφη γυναῖκα τοῦ τόπου μου, τὴ Μακεμάχ-Τίμπ, καὶ τὴν περὶφραγὴ μου Οὐκενέ, καὶ τὴν Ἀδι-κουνσί, πὺν τίς ἔκαμες νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Μπαττάχ καὶ νὰ καταφύγουν στὴν Ἀβυσσινία τοῦ Νεγκούς ;

— Τοὺς μῆλῃσα γιὰ τὸν Θεὸ ἀνθρώπο καὶ παραδέχτηκαν τὴν παντοδυναμία του.

— Τὴν παντοδυναμίαν του ; εἶπε γελῶντας ὁ Κάλια Μουκ τότε, πὺς ἄφησε καὶ τὸν σκότωσαν ;

— Γιὰ ν' ἀναστηθῆ μὲ περισσότερη δόξα.

— Καὶ ἂν τώρα σὲ θανάτωσω, λευκὲ ;

— Θ' ἀποθάνω ὅπως ὁ Θεὸς μου, γιὰ ν' ἀναστηθῶ στὸς Οὐρανούς.

— Δὲν φοβάσαι τὸ θάνατο ;

— Ὁχι.

— Καὶ ἂν σὲ ὑποχρεώσω νὰ προσκυνήσῃς τὸ δικὸ μου θεό ;

— Προτιμότερο ἔχω ν' ἀποθάνω.

Ὁ Κάλια Μουκ σηκώθηκε. Τὰ μάτια του ἔλαμπαν σάν κάρβουνα ἀναμμένα. Ἐγὼ τὸν κῦτταξα ἤσυχα.

— Ἀκουσε νὰ μιλοῦν γιὰ τῆς Πυραμίδες, εἶπε. Ἡ δικὴ μου θρησκεία εἶνε αἰώνια σάν τῆς Πυραμίδες.

— Μ' ἔπιασαν— ἐξηκολούθησε ὁ Φραγκισκανός — μ' ἔδωσαν μὲ τὴν πλάτη ἀκουμπισμένη σ' ἕνα δέντρο, ἔπυον ἤρθαν γύρω μου εἰς ἑκατὸ ἀγριοὶ καὶ ἄρχισαν νὰ χοροπηδοῦν δείχνοντάς μου τῆς φαρμακερῆς λόγγες τους. Αὐτὸ κίπως μὲ παρηγόρησε. Οἱ Μπαττάχ, καθὼς εἶπα, εἶνε ἀνθρωποφάγοι, καὶ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ μὲ φάνε ἦταν τὸ μόνο πὺν μὲ στενοχοροῦσε. « Ἄλλ' ἂν οἱ λόγγες εἶνε φαρμακέρες, συλλογιστικὰ, αὐτὸ εἶνε σημάδι ὅτι οἱ ἀγαπητοὶ Μπαττάχ δὲν θὰ καταδεχθοῦν νὰ φάνε τὸ κρεῖας ἐνὸς ἀπίστου ! » Ὁ χορὸς βάσταξε ἀρετὴ ὥρα, καὶ ἔλαβαν μέρος εἰς αὐτὸν καὶ αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὑστερα ὅλοι ἔφυγαν. Νύχτωσε. Ἐμείνα στὸ σκοῦδι.

Ἐξαίνα ἀκουσα π μου μιὰ φωνὴ γυναικεῖα πὺν μουροιοῦσε τ' ὄνομά μου « λευκὲ », ὅπως μὲ βάπτισε ὁ Κάλια-Μουκ. Ἐδῆς ἀνεγγώρισα τὴν τετάρτη σύζυγο τοῦ Ἀρχηγοῦ. ἔκεινη πὺν δὲν τὴν εἶδα νὰ χορεύῃ μαζί με τῆς ἄλλες. « Θ' ἀποθάνῃς, μου εἶπε, μόλις ὁ ἥλιος διώξῃ τὸ τελευταῖο ἀστέρη. »

— Θ' ἀποθάνω ! Αὐτὸ τὸ ξέρω. Ἦθελα τοῦλάχιστον νὰ μάθω ἂν θὰ μὲ φάνε.

— Ἴσως.

Περὶττὸ νὰ σὰς εἰπῶ πόσο μ' ἐτρόμαξε αὐτὴ ἡ εἰδήσις. Ὡς τόσο κατάρθωσα νὰ κρύψω τὸν τρόμο μου καὶ εἰσώπησα. Στους ἀ-

γίους, τὸ μόνο πὺν προξενεῖ θαυμασμό καὶ σεβασμό, εἶνε ἡ ἀδιαφορία μπροστὰ στὸ θάνατο.

Ἐκείνη μου εἶπε : « Τί τῆς εἶπες, λευκὲ, τῆς Μακεμάχ—Τίμπ, πὺν τὴν ἔπεισε νὰ προσκυνήσῃ τὸ Θεὸ σου ;

— Γιατί θέλεις νὰ τὸ μάθῃς ;

— Ἀπὸ περιέργεια. Πέ μου, λευκὲ, τὰ λόγια πὺν τῆς εἶπες.

— Ὁ Θεὸς μου εἶνε Θεὸς ἀγάπης καὶ ἐσπλαγγνίης ἀποστρέφεται τοὺς δυνατοὺς καὶ εὐνοεῖ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς καταδιωκόμενους. Μισεῖ τοὺς πλουσίους καὶ ἀγαπᾷ τοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς πτωχοὺς. Ὁ Θεὸς μου δὲν θέλει τὴν γυναῖκα δούλη τοῦ ἀνδρός, τὴν θέλει σύντροφὸ τοῦ ἀγαπημένου...

Ἡ μῆνῃ ἔφυγε, χωρὶς νὰ σταθῇ ν' ἀκούσῃ περισσότερα, καὶ ὀλίγες στιγμὲς ὑστερότερα, ἤρθε πάλι μαζί μὲ δύο στρατιῶτες τοῦ Ἀρχηγοῦ πὺν μ' ἔλυσαν καὶ μὲ ὠδήγησαν πάλι ἐμπρὸς του.

— Λευκὲ—μου εἶπε—τί πρέπει νὰ κάμω γιὰ νὰ γίνω χριστιανός ;

— Πρέπει νὰ σὲ βαπτίσω.

— Βάπτισέ με.

— Μὰ πρῶτα πρέπει νὰ μάθῃς ποιὰ εἶνε τὰ καθήκοντα τοῦ χριστιανοῦ.

— Πέ μου νὰ τὰ μάθω.

— Αὐτὸ θέλει καιρὸ. Εἶμαι ἐλεύθερος ;

— Ναι.

— Λοιπὸν πρέπει νὰ πάω στὴν Κάλια, πὺν ἔχει κοντὰ εἶνε τὸ Μοναστήρι τῶν Ἱεραποστόλων. Στὸ γυρισμό μου, ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ἂν πάν τὰ ἐξακολουθῆς ἵνα ἔχῃς τὴν ἴδια καλὴ διάθεσι ὅπως σήμερα, θὰ σὲ μάθω νὰ λατρεύῃς τὸ Θεὸ μου. Καλὴ ἀνάμωσι ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα.

Τὴ χαρῆν, ὁ Κάλια—Μουκ πρόσταξε τέσσαρας ἀνθρώπους του νὰ μὲ συνοδεύσουν ἕως τὰ σίνορα τῶν ἀγγλικῶν κτήσεις, ἀφοῦ τοῦ ὑποσχέθη ὅτι τὴν ὀρισμένη προθεσμία θὰ ἔχω ἐπιστρέψῃ.

Ἀργότερα ἔμαθα μιὰ πολὺ περιεργὴ ἱστορία. Ἀπὸ τῆς τέσσαρες γυναῖκες τοῦ ὁ Κάλια—Μουκ ἀγαποῦσε μόνο τὴ Μπέν—γκιάζ, τὴ μαῖρη, πὺν σ' αὐτὴ χροστοῦσα τὴ σωτηρία μου. Εἶχε καὶ τῆς ἄλλες τρεῖς, ἐπειδὴ ἕνας Ἀρχηγὸς τῆς περιουσίας του δὲν μποροῦσε νὰ ἔχῃ ὀλιγότερες ἀπὸ τὸσες. Ἡ ἀγάπη τοῦ Κάλια—Μουκ καὶ τῆς Μπέν—γκιάζ ἦτο ἕνα εἰδύλλιον. Οἱ ἄλλες τρεῖς, πὺν ζήλευαν γι' αὐτὴ τὴν προτίμησι, προσπαθοῦσαν νὰ ἐπαναστατήσουν τὴ φυλὴ καὶ νὰ διέξουν τὴ Μπέν—γκιάζ. Ὁ Κάλια—Μουκ ἐνίκησε τοὺς ἐπαναστάτες, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσε νὰ ἴχῃ στὴ ῥαχὶ του τῆς τρεῖς γυναῖκες. Γι' αὐτὸ ἀκολουθοῦσε τώρα τὴ συμβουλή τῆς εὐνοομένης συζύγου του καὶ ἔκαμε τὸ πραξικόπημα νὰ γείνη χριστιανός.

Ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα ἐπέστρεψα. Ἡ φυλὴ τῶν Μπαττάχ ἦτο ἀναστατωμένη. Οἱ γείτονες Βόγες, φίλοι καὶ σύμμαχοι τοῦ Κάλια—Μουκ, τὸν ἐνίκησαν διὰ νὰ καταβάλῃ ἕνα νέο ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν ὑπηκόων του. Ἐκατὸν εἶκοσι ἀπ' αὐτοὺς ἐτιμωρήθησαν ἀπὸ τὸν ἄσπρο ἐλέφαντα, πὺν τοὺς σήκωνε ἀπὸ ἕνα—ἐνα μὲ τὴν προβοσκίδα του καὶ τοὺς ἔξωριζε στοὺς κροκοδείλους.

Μόλις ἐπέστρεψα, ὁ Κάλια—Μουκ μὲ ὑπεδέχθη μὲ μεγάλας τιμῆς, μὲ τὴ Μπέν—γκιάζ στὸ πλευρὸ του. Ἦθελε νὰ μ' ἀγκαλιάσῃ, καὶ μὲ κράτησε στὸ τραπέζι του νὰ φάω ἀπὸ τὰ φαγητά του, τὴν πὺν τὴν παραχωροῦσαν οἱ Μπαττάχ μόνο στὰ πολὺ ὑψηλὰ πρόσωπα.

Ἡ θρησκεία σου, μου εἶπε, ἐπιβάλλει νὰ παίρνῃ κανεῖς μόνο μιὰ σύζυγο. Λοιπὸν, γιὰ νὰ γείνω καλὸς χριστιανός, διάλεξε, ὅπως βλέπεις, μιὰ ἀπὸ τῆς τέσσαρες γυναῖκες, τὴ μὴν πὺν εἶς τὸ ἔξῃς θ' ἀγαπᾷ καὶ θὰ θεωρῶ σύζυγό μου.

— Πολὺ καλὰ ἔκαμες, τοῦ εἶπα. Καὶ τῆς ἄλλες τρεῖς ; ... Τῆς ἐδίωξες ; ...

Ὁ Κάλια—Μουκ, μὲ τὸν ἀφελέστερο τρόπο, μου ἀπήγγησε : Νὰ τῆς διώξω ; ... Μοῦ φαινόταν πολὺ ἐξευτελιστικὸ γι' αὐτὲς ! ...

— Λοιπὸν ;

— Τῆς φάγαμε, ἀδελφέ μου, τῆς φάγαμε ! ... (Ἀπὸ τὸ Ἱταλικόν)

Τῆς ἔφαγε καὶ τῆς ἔφαγε !